

Молоді Комуніст

орган київського обкому ЛКСМУ

КОМСОМОЛЬСЬКІЙ РОБОТІ-АКТИВНІСТЬ, БОЙОВИТІСТЬ

На пленумі ЦК ЛКСМ України

Завдання Республіканської комсомольської організації, що випливають з постанови листопадового (1977 р.) Пленуму ЦК Компартії України «Про роботу партійних організацій республіки по виконанні рішень XXV з'їзду КПРС про поліпшення комуністичного виховання молоді і посилення партійного керівництва комсомолом», були обговорені на XII пленумі ЦК ЛКСМ України, який відбувся 1 грудня в Києві.

Доповідач — перший секретар ЦК ЛКСМУ А. І. Корнієнко — промовці відзначали, що комсомольці і молодь республіки цілком і повністю схвалюють внутрішню і зовнішню політику КПРС і Радянської держави, плідно працюють на благо Радянської держави, плідно працюють на благо Радянської держави, плідно працюють на благо Радянської держави.

Участь у всенародному обговоренні проекту Основного Закону стала для юнаків і дівчат Радянської України чудовою школою соціалістичної громадянськості. Разом з мільйонами своїх ровесників нашої країни вони висловлюють гарячу вдячність Центральному Комітету КПРС, Політбюро ЦК, особисто Леоніду Іллічу Брежнєву за створення яскравих можливостей для всебічного і гармонійного розвитку молоді змінити. Як нове яскраве свідчення постійної уваги до юнацтва, піклування про його ідейне загартовування сприйняли комсомольці і молодь рішення листопадового (1977 р.) Пленуму ЦК Компартії України.

Найважливішою точкою прикладення зусиль комсомольських організацій, підкреслювали учасники пленуму, є забезпечення комплексного підходу, органічної єдності ідейно-політичного, трудового і морального виховання. Особливої уваги потребує формування справді наукового світогляду, високих моральних якостей, з якими юнаки й дівчата вступають у самостійне трудове життя. Їх комуністична переконаність, активна життєва позиція залежать насамперед від того, як глибоко вони оволоділи ідейною спадщиною марксизму-ленінізму, історичним досвідом КПРС. Як відзначалося на пленумі, тепер лише в системі комсомольської політосвіти навчаться гонимі півтора мільйона слухачів. Завдяки постійній турботі партійних комітетів значно поліпшився якісний склад пропагандистів, вдосконалюється система їх підготовки, зміцнюється навчально-методична база. Все це позитивно позначається на ефективності навчання, допомагає тісніше пов'язувати теоретичні знання з конкретними справами і завданнями колективів підприємств та будов, колективів та радгоспів, наукових установ і навчальних закладів.

Однак, відмічали доповідач і промовці, в цій справі є недоліки. В окремих комсомольських організаціях частина молодих трудявників не охоплена ніякими формами навчання, в ряді гуртків та семінарів ідейно-теоретичний і методичний рівень занять ще не досить високий.

Госрради про шляхи усунення цих недоліків, учасники пленуму вказували: під керівництвом партійних організацій комітети комсомолу повинні ширше залучати до пропагандистської роботи з молоддю підготовлених, високоосвічених людей — тих, хто спроможний захопити слухачів, хто сам показує приклад високої організованості, сумлінного виконання трудових завдань і громадського обов'язку. Слід ширше і ефективніше використовувати ленінські уроки, практичні завдання, конкурси рефератів, перезірені

на практиці методи політичної самоосвіти — все, що сприяє підвищенню інтересу до навчання і його ефективності.

На пленумі відзначалося, що важливим завданням, від розв'язання якого великою мірою залежить підвищення ідейного рівня комсомольців і молоді, є проведення в наступному році громадсько-політичної атестації в усіх комсомольських організаціях. В ході її необхідно уважно проаналізувати вивчення документів, що визначають нині головний зміст усього життя нашої країни, — рішення XXV з'їзду КПРС, жовтневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, позачергової сесії Верховної Ради СРСР, нової Конституції, доповіді товариша Л. І. Брежнєва на урочистому засіданні в Москві.

У доповіді і виступах секретаря комітету комсомолу Львівського державного університету імені Ів. Франка В. Є. Гончарука, вчителів середньої школи № 5 міста Ірпеня Київської області Т. П. Чешко, першого секретаря Одеського міського комсомолу В. Д. Боронова та інших йшлося про виховання підрастаючого покоління в дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, готовності до захисту соціалістичної Вітчизни. Великий виховний вплив справляє на молоді участь у всесоюзному поході по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, створення музеїв, музейних кімнат і кутків, в тимурівському русі. Патріотичний обов'язок комсомольських і піонерських організацій — шефство над сім'ями полеглих воїнів, над тими, хто закладав фундамент Країни Рад. Повсюдно слід підтримувати ініціативу комсомольців Києва і Харкова про проведення 18 грудня в кожному населеному пункті мітингів-меморіалів біля пам'ятників та обелісків борцям за Радянську владу.

Робота по використанню у вихованні героїчних традицій партії, радянського народу, Ленінського комсомолу, яка дістала високу оцінку на Пленумі ЦК Компартії України, повинна наполегливо розвиватися і вдосконалюватися, збагачуючись новими дієвими формами. Її необхідно проводити в поєднанні з аргументованим викриттям підступів буржуазних фальсифікаторів, які роблять ставку на ідейне роззброєння нашої молоді. Слід наполегливо формувати у юнаків і дівчат політичну свідомість, підвищувати їх революційну пильність, виробляти класовий підхід до оцінки фактів і явищ дійсності.

На листопадовому Пленумі ЦК Компартії України член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербицький підкреслював, що одним з центральних завдань у роботі з молоддю і далі повинно бути виховання у юнаків і дівчат творчого, справді комуністичного ставлення до праці. В світлі цих вимог учасники пленуму вели ґрунтовну розмову про шляхи дальшого розвитку соціалістичного змагання, залучення молоді до боротьби за підвищення продуктивності праці, впровадження нової техніки і прогресивної технології, за гаслення якості продукції. Треба подбати про те, щоб жодну крихту цінного досвіду, нагородженого в ювілейному році, не було втрачено, щоб високі рубежі правопланових змагання стали нормою кожного комсомольсько-молодіжного колективу, кожного молодого трудявника.

Комсомольці, всі юнаки й дівчата, говорили в своїх виступах ланковий робітників очисного вибою шахти «Суходольська» Ворошиловградської області Г. П. Ізварин, перший секретар Донецького обкому комсомолу Є. П. Кривенко, ланковий комсомольсько-молітвенної ланки радгоспу «Комсомольський» Ска-

добського району Херсонської області О. С. Нечепуренко та інші, покликаючи брати ще активнішу участь у всенародному соціалістичному змаганні за дострокове виконання народногосподарських планів, за розв'язання ключового завдання п'ятирічки — підвищення ефективності суспільного виробництва і якості всієї роботи.

Тим часом деякі комсомольські організації недостатньо займаються питаннями трудової активності молоді. Про це свідчить, зокрема, те, що не всі молоді виробничники виконують норми виробітку, ряд комсомольсько-молодіжних колективів не справляється з плановими завданнями і соціалістичними зобов'язаннями. Усуваючи ці недоліки, добиваючись ритмічної і високопродуктивної роботи всіх ділянок виробництва, слід наполегливо, по-діловому впроваджувати методи й прийоми праці передовиків і новаторів, поширювати патріотичні почини, які мають велике народногосподарське і виховне значення.

Справа честі комсомольців і молоді республіки — активна участь в ударному будівництві. Тепер треба подати дійову практичну допомогу комсомольсько-молітвенним колективам, молодим будівельникам в успішному виконанні завдань ювілейного року, організувати на пускових об'єктах ударні вахти, зробити все для своєчасного введення їх у дію. Багато належить зробити сільським комсомольським організаціям у справі мобілізації молоді на створення надійної основи наступного врожаю, неухильного зростання виробництва продуктів тваринництва. Дуже важливо найбільш раціонально використати зимовий період для механізаторського всеобучу, подбати про направлення необхідної кількості юнаків і дівчат в сільські профтехучилища, навчальні комбінати при об'єднаннях «Сільгосптехніка», на курси ДТСААФ.

В центрі уваги учасників пленуму були питання морального виховання юнаків і дівчат, формування у них високої політичної культури, ідейно-моральних якостей. Акцентувалась увага на необхідності повною мірою використати можливості трудових колективів у вихованні молоді змінити, утвердженні принципів морального кодексу будівельників комунізму.

На пленумі вказувалося, що бюро, секретаріатів, відділам ЦК ЛКСМУ треба поліпшити керівництво комітетами комсомолу республіки, добиватися вдосконалення стилю і методів їх роботи, давати принципну оцінку фактам формалізму, виявляти більше ініціативи в постановці питань, що стосуються праці, навчання, побуту, відпочинку і виховання молоді. Обов'язок комсомольських кадрів — наполегливо осолодіти ленінським стилем роботи, вчитися діловитості, послідовності, наполегливості в досягненні цілей, справді науковому, творчому підходу до справи, самокритичній оцінці досягнутих результатів. Для дальшого організаційно-політичного зміцнення комсомольських організацій, поліпшення всієї роботи повинні повніше використовуватися звіти і вибори в комсомолі, які тепер проходять.

В обговореному питанні прийнято відповідну постанову.

Пленум затвердив заходи ЦК ЛКСМУ по виконанні постанови листопадового (1977 р.) Пленуму ЦК Компартії України, спрямовані на дальше посилення комуністичного виховання молоді, підвищення трудової і громадської активності кожного члена ВЛКСМ, кожної молододі людини, на організаційно-політичне зміцнення комсомольських рядів.

Пленум прийняв рішення скликати черговий XXIII з'їзд ЛКСМ України 14 березня 1978 року, затвердив норму представництва на з'їзд і порядок обрання делегатів.

У роботі пленуму взяли участь відповідальні працівники ЦК Компартії України.

(РАТАУ).

ЮВІЛЕЙНОМУ РОКУ — УДАРНИЙ ФІНІШ!

ДОСТРОКОВО—ЦЕ ТРАДИЦІЯ

Березень — місяць народження першого комсомольсько-молодіжного колективу в ливарному цеху № 3. Становлення бригади ливарників пластмас Миколи Бондаря відбувалося під час ударної вахти на честь 60-річчя Великого Жовтня. Молодий колектив із самого початку свого існування відчув напружений трудовий ритм цеху, взяв за правило виконувати місячні завдання достроково.

Хорошими здобутками зустріли ливарники ювілей Жовтня. Отже, можна сміливо говорити про те, що бригада утвердила себе, завоювала собі авторитет. Недарма ж вона вважається однією з кращих серед двадцяти трьох комсомольсько-молодіжних колективів Кіровоградського заводу друкарських машинок. Тепер молоді ливарники вирішили до 60-річчя встановлення

Радянської влади на Україні виконати план останнього місяця року. Про реальність їхнього наміру свідчить хоча б той факт, що минулого місяця колектив справився з плановим завданням майже на 140 процентів. Бригада виконує досить складний процес виробництва друкарських машинок «Ятрань» — виготовляє деталі з пластмаси методом лиття під тиском. На перший погляд робота

членів комсомольсько-молодіжного колективу може здатися не такою вже й складною, адже сучасні машини працюють в автоматичному й напівавтоматичному режимах. Але складність полягає в тому, що бригада виготовляє 17 типів деталей. Більшість із них — видів, тобто створюють вигляд самої машинки, бо розташовуються зовні. Ось чому так потрібна ливарникам уважність, висока майстерність.

Бригадир Микола Бондар — наладчик. Тетяна Філіппова, Людмила Леоніда, Олександр Сільченко і Майя Лигун — ливар-

ники. Та це не означає, що кожен із них замикається в межах своєї спеціалізації. Коли потрібно, ливарник може налагодити машину, замінити прес-форму, виконати операції, які формально не входять у коло його обов'язків. А спочатку, пригадую, біля ливарної машини збирався цілий гурт, як тільки щось не виходило.

А втім, взаємозамінність — не єдиний резерв бригади в боротьбі за дострокове виконання виробничих завдань. У цеху діють курси підвищення кваліфікації, тут робітники черпають для себе багато цінного. Зовсім недавно

Олександр Сільченко був учнем, а нині став ливарником другого розряду. Звичайно, головна турбота колективу — якість продукції. Виробництво нове, складне, тому здається проблематичним. Із самого початку організувати бездефектну працю. І ось результат зовні: ось деталі — з першого представлення. Бригада прагне, щоб результат цей став нормою.

М. ЯНКОВ, секретар комсомольської організації ливарного цеху № 3 Кіровоградського заводу друкарських машинок.

ПЛАЦДАРМИ ЗИМОВИХ СТАРТІВ

НАВІТЬ молодосвідчений інструктор по спорту, вибираючи напрям своєї діяльності, знає орієнтир для себе — масовість і майстерність повинні йти поруч. Та коли через певний час немає про що заївувати, він починає виправдуватися: «Не встигли збудувати стрілецький тир, немає плазального басейну...» В колективі фізкультури, де такий інструктор, навіть улітку спортивні поєдинки проводять від випадку до випадку.

А взимку? Взимку ще більше проблем. У таку пору, як правило, читачі повідомляють нам хіба що про турніри шахістів чи про змагання з настільного тенісу. А фізкультурні працівники відповідають на критику коротко: «Старти ГПО почнемо весною. Вже все заплановано».

Звичайно, подібне трапляється там, де комітети комсомолу разом з фізкультурними активістами неспроможні знайти рушій, тому у спортсменів канікули тривають аж до теплих днів. Так, наприклад, було раніше в багатьох сільських колективах фізкультури Кіровоградського, Компаніївського, Онуфріївського, Устинівського, Добровеличківського районів. А досвід не так уже й важко перейняти. Він — поруч. Завітати хоча б у Світловодськ. Тут іще у вересні чіт-

ко визначили, як залучити молодь до занять фізкультурою і спортом за зимовою програмою. Голова спорткомітету Г. Манойлов і перший секретар міського комсомолу А. Діброва (за доброю традицією — діяти спільно, об'єднавши свої зусилля) вже міркували, коли і як почати турнір з міні-футболу, за яким сценарієм провести поєдинки зимового триборства ГПО. Окремо — про змагання серед підлітків за місцем проживання: турнір «Золота шайба», веселі старту на санчатах у парку імені Шевченка.

Нині комсомольські та фізкультурні активісти міста влаштували огляд-перевірку готовності спортивних споруд до зимового сезону, під контролем «прожорливі» використання спортзалів, тирів, інших спортивних баз, пунктів прокату спортивних інвентарів.

Чіткий орієнтир у колективі фізкультури Побузького нікелевого заводу. Інструктор по спорту В. Хохлов повідомляє: «На старті зимової спартакіади вийдуть усі молоді виробничники. Перші поєдинки — між колективами бригад. Майстерність мірятимуться волейболісти, баскетболісти, багаторборці ГПО і лижники. Кращі спортсмени допоможуть школі — організують змагання юних хокеїстів...».

Місяць тому закінчився обласний огляд колективів

фізкультури по впровадженню комплексу ГПО. Ювілейний кубок «Молодого комунара» назавжди залишається в Кіровоградському машинобудівному технікумі. Колектив фізкультури цього закладу має міцну основу, щоб і в зимові дні були високі результати масовості і майстерності. В кожній навчальній групі гуртуються команди для участі в зимовій спартакіаді, тривають тренування в 14 спортивних секціях. Перші старту на лижах будуть звичайними прогулянками за місто, а досвідченіші лижники вийдуть на кросову дистанцію. У технікумі девіз: «Кожен вихідний день — на старті ГПО!».

Як бачимо, на правому фланзі стоять справжні ентузіасти. За ними мають шикуватися цілі загони — в кожному місті і селі, в кожному колгоспі, на заводах і фабриках, у школах і профтехучилищах. У навчально-тренувальному процесі не повинно бути канікул. Інакше почнемо знову виправдання недалекого гляди: «Почнемо з весни». А весною: «Найкраща пора для змагань — літо». Для спорту кожна пора року благодатна. А зима по-своєму цікава. Тож хай кожен комсомольський і фізкультурний активіст вибере собі плацдарм для дії і поведе за собою молодь!

КЛІТКА була бракованою. Хлопчик розгублено сидів над нею і все намагався приладнати дверцятка. Срібноперий чижик надарма бився грудьми об пруття стінки своєї в'язниці...

— Слухай, та навіщо тобі ці дверцятка? Там же ще одні є.

— Навіщо? — підвів на нас невинні голубі очі хлопчик. — Багато ви розумієте. Це ж клітка-самоловка. Нею птахів ловитиму...

Він замрило поглянув на клітку і знову похилився її лагодити.

— А навіщо тобі птахів ловити?

— Відомо навіщо — продаватиму.

— А гроші тобі навіщо?

— Тато сказав: «Збирай — і купи собі велосипед».

Йому років десять. Біляве волосся під акуратною кепочкою, закордонне коричневе пальто на хутряній підкладці. З-під хутра — добротний в'язаний светр. Такий акуратний, чистенький хлопчик з обезбрюючою усмішкою...

— А що, у тата немає грошей тобі на велосипед?

— Мій татко — начальник. У нас і машина є.

— То навіщо ж тобі птахів продавати?

клуб, усе-таки виведе свого пасинка на становище легального.

Адже не прихизаєш того, що у мешканців міста дедалі зростає своєрідний «тваринний бум». Природу витісняють з міста дев'ятиповерхові будинки, тролейбусні лінії, вітрини магазинів. І ми хочемо яким завгодно способом притримати її коло себе. Вирощуємо квіти, купуємо акваріуми, птахів, собак...

Але спілкування наше з природою породжує багато проблем, розв'язувати котрі, певно, мають відповідні організації.

Чи потрібно їх розв'язувати? Відповідь на це дає пташиний базар, де можна не тільки побачити цінителя краси і любителя природи, а й зустріти п'яницю, що пропонує собаку за пляшку горілки; де можна почути нецензурну лайку; де горюхеліні угоди часто скріплюються вуличною бійкою...

У пташиного базару свої закони, своя мораль. І дано, що ми дали відкритий доступ до цих законів і моралі нашим дітям.

Сьогодні вони невинно ловлять пташок і своєрідно граються, наслідуючи дорослих: продають за карбованця чижика. Але ж можна й не помітити, коли почнеється ота моральна патологія, і ти раптом побачиш свого сина початкуємим бізнесменом, який робитиме гроші з модних пластинок, з ікон, закордонних джинсів...

23 вересня цього року сесія Кіровоградської міської Ради народних депутатів шістнадцятого скликання ухвалила загальнообов'язкове рішення «Про правління торгівлі на ринках міста Кіровограда». Ухвалила його з метою упорядкування торгівлі. В ньому недвозначно сказано: «Дітям до 16 років торгувати на ринках не дозволяється».

Нелегальний пташиний ринок кишить, на жаль, не тільки спекулянтами, п'яницями, а й дітьми. Ось продають за півтинки трьох чижиків п'ятикласники Сашко Коваль і Юра Мезенцев з Кушівки. Ось за кілька метрів від ринку на березі Інгулу (як то кажуть, куй залізо, не відходячи від каси) стоять клітки-самоловки. Біля них чатують на чергових жертв Юрко та Оленка Райчуки і Віталій Лашенко.

У школах, де вчаться ці діти, нас заперявили, що то любов до тваринного світу, що то, зрештою, невинні дитячі забави. Мовляв, хто з нас у дитинстві не ловив пташок?

Давайте будемо виховувати наших дітей добрими. І може, все-таки нехай птахи, оті самі щигли, синиці і чижики, живуть не в клітках, а в наших кіровоградських лісах і парках...

— А птахами та рибками торгувати дозволяється. Немає такої заборони, — ставлячи на землю пташині клітки, за котрі він правив по 12-14 карбованців, сказав нам молодий здоровань у картатій куртці...

Справді, рішенні міської Ради скромно умовчує про торгівлю пташками, рибками, акваріумами, собаками, морськими свинками, хом'яками тощо, хоча торгівля ця подекуди переходить у спосіб життя окремих осіб, у спосіб морального розпаду невинності, у спосіб знищення нашої фауни...

А ось що пише в листі до редакції ветеран праці О. М. Пічур: «Кинь «Акваріумне рибальство» мені довелось купити на ринку за 5 карбованців, тобто переплатити вдвоє. Баючка вітамінізованого корму для псамоліді коштує 6 карбованців. Чи не пора відкрити в місті зоомагазин?»

Інший наш читач скрушно запитує, куди йому діти близько 20 капарейок, котрі сьогодні йому зайві. На базар нести — ніби й незручно, людина заслужила, а ось зоомагазин у місті немає.

Питання про відкриття в місті зоомагазину ми адресували завідувачу міськторгвідділом Г. Г. Рибкову. І приміщення, виявляється, немає, і любителя цієї справи знайти важко, і торгувати нічим — доводили нам.

А може все-таки нехай працівники міськторгвідділу відвідають пташиний базар? Даємо адресу: правий берег Інгулу, поруч Кіровського моста.

Л. КРАВЕЦЬ,
М. ТЕРНАВСЬКИЙ.

Львівська область. Бориславський фарфоровий завод випускає чайні і кавові сервізи з постичними назвами: «Вшиванка», «Рухничок», «Зимонька», «Ягоди Карпат». Завдяки відмінній якості і гарному оформленню вони користуються великим попитом. За десять місяців ювілейного року підприємство випустило понад п'ять тисяч фарфорових і напівфарфорових виробів. Шість видів продукції маркирується державним Знаком якості.

На фото: живописець комсомолка Оксана ДАРЧУК. Вона виконує змінні завдання на 120-130 процентів.

Фото В. ПЕСЛЯКОВА.
(Фотохроніка РІТАУ).

Увага, підліток!

ПТАШИНИЙ БАЗАР

— Тато каже, що я мушу вчитися заробляти гроші...

Його відвертість одразу зникла, коли ми в присутності працівників Ленінського районного відділу внутрішніх справ гоцькавили його прізвиськом і школою, де він учиться. Десятирічний «бізнесмен» прізвисько своє назвав з гою ж чарівною усмішкою. Та, як з'ясувалося згодом, то було перше-ліпше ім'я, яке спало йому на думку, як і номер школи. А може то були прізвиська і номер школи його товариша? Хтозна. Слід гадати, що наступної неділі ви зустрінете на пташиному базарі акуратнісінького білявого хлопчика в польському коричневому пальті на хутряній підкладці. Він продаватиме там надолонних протягом тижня щиглів, чижиків, синиць і по-хазяйському кластиме в кишеню псжмакані карбованці...

Пташиний базар є в Кіровограді таке цікаве місце. Нелегальна філія центрального ринку на лівому березі Інгулу, поруч Кіровського моста. Гойдається море людського натовпу, б'ються об стіни кліток бідолашні чижики і щигли, виводять трелі капарейки, сумирно складають крила, чекають вирішення своєї долі голуби, лопихенки скавучать, вірно заглядаючи в вічі господарям, породисті і зовсім безпородні собаки...

Так, собак реж продають на пташиному базарі. Ми даремно намагалися з'ясувати і у їхніх господарів, і у тих, хто полів придбати собі вірну й віддану беззавітно істоту, чи знають вони, що купівлю і продаж собак у Кіровограді координує клуб службового собакництва. На жаль, популярність клубу, створеного кілька років тому, поки що не витримує конкуренції з популярністю пташиного базару. Думаємо, що міський комітет ДТСААФ, при якому створено

3'їзд художників СРСР

МОСКВА. (ТАРС). У Великому Кремлівському Палаці 29 листопада відкрився V з'їзд художників СРСР. Його учасники підбивають підсумки своєї діяльності за минулі роки, обговорюють актуальні завдання подальшого розвитку образотворчого мистецтва. Делегати і гості з'їзду тепло зустріли товаришів В. В. Гришина, А. П. Кириленка, К. Т. Мазурова, М. А. Суслана, П. Н. Демічева, І. В. Капітонова, М. В. Зимяніна.

Із звітною доповіддю правління Спілки художників СРСР «Творчість радянського художника — невід'ємна частина великої творчої праці народу» виступив голова правління Спілки М. П. Пономарьов.

„ВЕЛИКИЙ ЖОВТЕНЬ І СУЧАСНИЙ СВІТ“

Близько тридцять тисяч іноземних студентів, які навчаються в нашій країні, брали участь у всесоюзній міжнародній конференції «Великий Жовтень і сучасний світ». На першому етапі вона проходила в рамках вузів, на другому — в масштабі міст.

29 листопада в Московському державному університеті імені Ломоносова почався заключний етап конференції, присвяченої 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Її учасники — понад 700 юнаків і дівчат із 79 країн світу. Це переможці студентських конкурсів на кращі доповіді, реферати і наукові роботи, присвячені темі конференції.

Тривалими оплесками зустріли присутні привітання Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва. Текст привітання оголосив міністр вищої і середньої спеціальної освіти СРСР В. П. Елютин.

З доповіддю «Великий Жовтень і сучасний світ» виступив В. П. Елютин.

Доповідач докладно розповів про величезний вплив ідей Великого Жовтня на весь хід світової історії, про зміни, які від-

булися в сучасному світі в результаті перемоги соціалістичної революції, участь передової молоді планети в боротьбі за мир в усьому світі, за національну незалежність і соціальний прогрес.

Про притягальну силу ідей Жовтня для народів світу розповіли студент Московського автомобільно-дорожнього інституту А. Саміх (Ліван) і студент Азербайджанського інституту нафти і хімії А. Амадо Даниєлс (Панама). Вони відзначили, що багато держав, які визволились, відкидають капіталістичний шлях розвитку і ставлять своєю метою побудову суспільства, вільного від експлуатації, орієнтованого на соціалізм. Народи цих країн знають: СРСР, інші країни соціалістичної співдружності — їх вірні друзі.

Мільйони людей на землі, сказав студент Краснодарського політехнічного інституту У. Мамаду (Верхня Вольтя), гаряче схвалюють принципи мирного співіснування держав з різним суспільним ладом, зафіксовані в новій Конституції СРСР.

Конференція продовжує роботу. Почалася робота в трьох секціях: «Міжнародне значення Великої Жовтневої соціалістичної революції», «Розвиток світового революційного процесу», «Ідеологічна боротьба на сучасному етапі».

революції», «Розвиток світового революційного процесу», «Ідеологічна боротьба на сучасному етапі».

* * *

30 листопада в Московському університеті імені Ломоносова тривала Все-союзна міжнародна студентська наукова конференція «Великий Жовтень і сучасний світ». Як підкреслювали промовці, молодь відіграє все зростаючу роль в економічному, соціальному і політичному житті своїх країн. Багато іноземних студентів знову поверталися до думки, висловленої у вітальному листі учасників конференції Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєву. Професійні знання і навички, говорили вони, набуті в Радянському Союзі, служать інтересам народів, соціальному прогресові і мирові в усьому світі.

На конференції почали працювати три тематичні секції: «Міжнародне значення Великої Жовтневої соціалістичної революції», «Розвиток світового революційного процесу», «Ідеологічна боротьба на сучасному етапі».

(Кор. ТАРС).

Вечір сонат

НОТАТКИ ПІСЛЯ КОНЦЕРТУ

Це не рецензія. Це — живий відгук на почуте й пережите. Це — розмова після концерту про те, що схвилювало і лишилося в пам'яті. Але звести в одне наші враження так і не вдалося. І справа тут не в протиріччях, які виникли (або могли виникнути). Справа в тому, що один із нас любить музику — і тільки, а другий служить їй, працює в ній і для неї. Так що ці короткі нотатки доведеться вести у формі діалогу.

Спершу інформація. В Кіровоградському музичному училищі відбувся вечір сонат. Виконувались відомі сонати С. Прокоф'єва, Д. Шостаковича, А. Бабаджаняна. Відомі, але не ті, що у всіх на слуху, а ті, що вимагають від виконавця і від слухачів складної і напруженої роботи.

Так ось своє трактування, своє розуміння цієї музики винесли на суд студентської аудиторії доцент Одеської консерваторії імені А. Нежданової Е. Д. Коваленко (рояль) і викладач Криворізького музичного училища Г. Д. Сандомирський (скрипка).

У. ЛІРНИК, викладач Кіровоградського музичного училища:

— В ансамблі ми вперше почули цих виконавців у 1973 році. Власне, Е. Д. Коваленко вже протягом багатьох років підтримує з нашим училищем дружні зв'язки, подає методичну допомогу, виступає із сольними концертами, знайомить з творчими збітками своїх студентів, а Г. Д. Сандомирський викладає у нас, успішно поєднуючи педагогічну діяльність з виконавською. Але разом, в ансамблі, їхній творчий шлях почався 1973 року.

Звичайно, і перша соната С. Прокоф'єва, і соната А. Бабаджаняна та Д. Шостаковича (а ми слухали їх саме в цій послідовності) хоч і ближчі до нас за часом, та все ж вимагають від виконавців великої майстерності, зрілості художньої думки і гострого відчуття сучасності. Але й слухач не може залишатися пасивним. Ідеться про те, що він не тільки слухає і знає наслоди, а й сам трудиться разом з музикантом і не просто сприймає, а вбирає в себе музику.

В. ЦІПІН, журналіст:

— Признаюся, що я час від часу відривався від сцени, від музики і намагався вловити реакцію залу. Адже це була специфічна аудиторія: викладачі та учні музичного училища. Власне кажучи, професіонали.

Кожний слухав по-своєму: хто замріяно, заглибившись у себе, хто не соромився одвертих емоцій, а хто наче програв такт за тактом разом з виконавцем. Але на всіх діяло, за словами Ульяні Григорівни Лірник, відчуття «спільної роботи пізнання».

— Що мені хотілося б відзначити в цьому концерті? Головне, виконавці зуміли донести до аудиторії індивідуальний характер виконуваних сонат, тобто їхнє авторське начало.

Звичайно, в кожній із них була своя ізіюмника. У прокоф'євській сонаті з великим розмахом було відкрито епічні образи; ліричні епізоди прозвучали свіжо, присклино. Точно й тонко було передано свербіжний національний колорит у сонаті А. Бабаджаняна. В сонаті Д. Шостаковича виконавцем особливо вдалася перша частина, де озолотили зазубку палітрою, розмаїття штрихів та ансамблевість звучання виявилися в усій повноті.

— Мені хочеться сказати ще кілька слів про атмосферу, яка панувала цього вечора: світла, святкова, радісна. Так завжди буває тоді, коли до тебе приходять справжнє мистецтво. І щирі оплески, квіти були заслуженою нагородою музикантам.

У. ЛІРНИК, В. ЦІПІН:

— Оце, власне, і все. Хоч, певно, навіть ці короткі нотатки потребують висновків. Якщо так, то саме у висновках ми були цілком одноставними.

Вечір сонат у Кіровоградському музичному училищі приніс справжню насолоду всім, хто любить музику і прагне її зрозуміти.

У найближчих концертних планах Е. Д. Коваленка і Г. Д. Сандомирського — Одеса, Дніпропетровськ, Львів. Побажавмо ж їм творчих успіхів і будемо чекати їхніх зустрічей з цими талановитими музикантами.

Музей — своїми силами

Вони щодня ходять вулицями рідного міста, поспішаючи до школи чи Палацу піонерів. Вони помічають, як ростуть нові будівлі, зведені руками дорослих і як тягнуться до сонця нові дерева, посаджені ними самими. Вони люблять місто, в якому народилися, в якому проводять їх щасливі дитячі роки. Люблять і тому хочуть знати — а яким воно було раніше? Завдяки кому розквітла в стінах Кіровоградщини слава їх міста гірників?

Так народилася ідея: зібрати відомості про історію містечка. Разом з учителями історії Андрієм Степаном і Пилипом Якимовичем стали частими гостями архіву. На адресу школи почали надходити листи від ветеранів, що визволяли місто від німецько-фашистських загарбників.

Цілий рік збирали матеріали червоні слідопи-ти Олександрівської середньої школи № 1. І ось нащодавно в школі від-

крився музей історії міста Олександрії. Матеріали розміщені в трьох розділах музею. Перший розповідає про дореволюційне минуле міста, про людей, котрі боролися за встановлення в ньому Радянської влади, про перших комсомольців. Другий розділ зветься «Трудова слава Олександрії». Тут містяться розповіді про історію найбільших заводів міста — електромеханічного, рудоремонтного, ПТО, про людей праці, що трудяться на них нині. Третій розділ — це історія 8-го механізованого Олександрійського корпусу, котрий вів визвольні бої за місто в роки Великої Вітчизняної війни. Тут же є стенди, присвячені героям-землякам.

С. КОВАЛЕНКО, організатор позакласної роботи Олександрівської СШ № 1.

КРУТІТЬ КОЛЕСО!

ДО НАШИХ ЧИТАЧІВ

Після деякої перерви «П'яте колесо» знову починає набирати гумористичних обертів. Для того, щоб воно веселіше крутилося, прохаємо наших читачів, якомога більше й частіше лийте на нього... гуморески, епіграми, пародії, усмішки, фейлетони, карикатури, дружні шаржі, фотожарти...

Отже, пишіть, малюйте, фотографуйте — словом, «крутіть колесо»!

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНИЙ ВИПУСК

ТИ МЕНЕ ПОВАЖАЄШ?..

ФЕЙЛЕТОН

НУ Й П'ЯНОЮЖИ Ж У КІРОВОГРАДІ ВУЛИЦІ! Починають вони дудлити спиртно, як правило, надвечір. І так буває наберуться, що виробляють з перехожими казна-що.

Візьмімо двадцятичотирирічного слюсаря БУ-200 «Механомонтаж» Миколу Матроса. Вийшов він 30 серпня в місто, лиш ступив на Виконкомівську — вона ж, п'яного, й почала заносити його то ліворуч, то праворуч. А тротуар під ногами, як живий, тільки — стриб, стриб, стриб. А ноги Миколіні так і роз'їжджаються, так і розповзаються, неначе взимку на ковзанці. «Ну, п'яндиліго, — сказав Матрос, — зачекай же! Не буду я більше лічити лобом твої дерева і стовпи, а спокійно ляжу на тротуар і лежати жому доти, поки ти не проспишся».

І хлопцє цілком свідомо злігсє серед п'яної вулиці, а «несвідомі» працівники міліції підняли його і доставили в міський медпункт.

Гадаєте, після цього випадку щось змінилося? Де там! 21 жовтня Микола Матрос вийшов увечері на вулицю Терешкової. І тут знову почалося: п'яні тротуари — скік, скік. Бордюри почали перепінати йому ноги, а паркані — весь час перебігати дорогою. Звичайно, на цей раз Микола не витримав і став трохи того, лаяти... вулицю по-вуличному. І знову ж «несвідомі» міліція відправила його у вже згаданий заклад. Так от, через п'яні кіровоградські вулиці Микола цього року вже тричі побував у виверзенику.

Це з місцевими жителями виробляють отакі хмільні кіровоградські вулиці. А що вже казати про приїжджих! Вони за-

мучились, торуючи п'яні тротуари. Наприклад, мешканець Новоукраїнки Анатолій Бубнов (1956 року народження) — справжній мученик. Тільки приїде хлопцє у Кіровоград — обся'язково попаде на якусь «загазовану» вулицю, пристиджуючи її відомими словами: «Вулице, вулице, ти брат, п'яча». І все одно це не допомагає. Клятий асфальт починає ворухитись, потім — повзти, далі — танцювати, і тут же знову з'являються працівники міліції. І втихомирюють не вулицю, а чомусь... Анатолія. Того-то Анатолій Бубнов цього року вже п'ять разів відвідав Кіровоградський виверзеник.

Взагалі, в Кіровограді п'ють не тільки вулиці, а й вокзали. Скажімо, працівник автобусного парку двадцятидворічний Віктор Гросул, який доки що двічі «відлітався» у виверзенику, 10 жовтня приїшов на залізничний вокзал. І тут його, Віктора, понесло: захитало, загойдало, та так, що йому довелося заночувати у вже згаданому закладі...

Звісно, якби ми стали лічити всі «жертви» хмільних вулиць, то цей фейлетон довелося б перетворити у список довжиною, що вимірюється, принаймні, радіусом обласного центру.

Найсумніший той факт, що серед любителів «зеленого змія» добрий відсоток зовсім молодих. І свідчить він про те, що комсомольські організації багатьох підприємств лише відписуються на «дзвінок» із виверзенику, не ведуть рішучу боротьбу із злісними п'яницями у своїх колективах.

До речі, інспектор по профілактиці Кіровоградського медвिवерзеника старший лейтенант міліції О. Я. Піскунова сказала нам, що працівники міського і райкомів комсомолу міста рідко, точніше, дуже рідко, правильно, взагалі не цікавляться молодими людьми, які перебувають на обліку в міському виверзенику. А даремно. Адже між ними є прями-таки чемпіони, як от двадцятишестирічний кіровоградець Олексій Підлісний, що за останні сім років побував у виверзенику 24 рази! На жаль, такі випадки не поодинокі.

Все це свідчить про те, що в рішучій боротьбі з п'яною комсомол не сказав ще свого твердого слова. Не дав їй належної відсічі. А потреба в цьому слові давно вже назріла.

М. БОВТИШ.

І мав він рацію так:
Заснув надворі — й спік боки.

Теж пошкодував

Хтось став небіжчика хвалити:
О, скільки міг він ще зробити...
Почув це п'яний — мовив тільки:
— А скільки випити горілки...

Любов ГНІДЕЦЬ.

СТІЛ ЗАМОВЛЕНЬ КРИ-ТИ-КА

Секретар комсомольської організації механоскладального цеху Дмитро Водяний під час обідньої перерви схопив за руку токаря Василя Розумника, зупинивши його у дверях заводської їдальні, і по-змовницькому відтягнув убік:

— Василю, треба терміново написати критичний допис до цехової стіншівки. Проперчи когось із наших комсомольців.

— Та я ж ніколи нічого подібного не писав...

— А тепер напишеш. Хіба у нас нема кого критикувати?

— Та начебто є, — невпевнено згодився Василь. — Ось, приміром, Кирило Наливайко. Частенько він зазирає в чарку.

— Ти що, блекоти об'їв-ся? — аж сахнувся Дмитро Водяний. — Кирило ж у нас грає в ансамблі «Славні ложкарі!»

— Тоді, можливо, Миколу Недосипайка... Він — прогульщик і ледар відомий.

— Але ж Микола — перший шахіст цеху. Ні, ні, цього не можна. Ну, ти, думай, думай! — І він подружньому поплескав Василя Розумника по плечу. — Завтра щоб допис був готовий. Це тобі комсомольське доручення.

Василь гуманним поглядом подивився у списку комсомольського ватажка і тяжко зітхнув...

(Закінчення буде).

Закінчення цієї гуморески ми пропонуємо дописати вам, шановні читачі. Кращий варіант буде надруковано у «П'ятому колесі». Тому поспішайте. Адже, як говориться у прислів'ї, «хто спішить — той сміється». А нам саме це й потрібно.

Тож за перо, колеги!

Про дружбу

Кажуть, краще цілу сотню вірних друзів мати, аніж сотню карбованців у руках тримати. Я не вірю. Це неправда. Це якесь наруга. Чи знайдете ви без грошей Хоч одного друга?

Довертівся

Всіх любив повчати Дядько Веремій:
— Хочеш добре жити, то вертінись вміл... —
Через кілька років —
Мова між людьми:
— Довертівся той дядько Прямо до тюрми.

Борис ЧАМЛАЙ.

Фотооб'єктив

не винен

ЦЕПІН стєнд «Комсомольського прожектора» нагадує нелюбиме дитя Ленінського райкому комсомолу (м. Кіровоград). Уже давно він і не «світить», і не «гріє», і не «пече».

Знаходиться цей стєнд неподалік (з одного боку) пивного бару і (з другого боку) агентства Аерофлоту. Думається, що якби цей «КП» та мав ноги, то, далєб, взяв би кинток на літак, щоб чкурнути подаль від своїх «дбайливих» господарів, або ж принаймні спустився б у пивний бар, щоб з горя хильнути «Жигуліського».

А якої думки щодо цього перший секретар Ленінського райкому комсомолу Г. Лебедева?

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

чи ДАЛЕКО ДО ОЛІМПІУ?

У шістдесяті роки значно поживилась робота районних і міських секцій та обласної федерації автотранспорту, чіткішим стало її планування. Збірні області регулярно стали брати участь у республіканських першостях з автотранспорту і товариських зустрічах обласних команд. І не тільки у змаганнях найпростіших видів, а й найскладніших, таких, як авторалі, у швидкісних шосейних гонках на легкових автомобілях, в автокросі на вантажних машинах.

І ось перші вагомі здобутки. Відстоювати честь нашої області на першості України з авторалі 1973 року довелося кировоградським спортсменам Вікторові Михальському та Сергієві Стеценку. Перший виступав на «Москвич-412», другий — на «Волге» (М-24). Обидва показали непогані результати: у Віктора п'яте місце, у Сергія — шосте. В. Михальського було включено до складу збірної України. Ставали відомі все нові й нові імена — спортсмени Кіровограда В. Косолапов, Д. Вихристенко, М. Федорченко, В. Тихонравов, М. Березинський, Г. Кушавський, В. Грищенко, В. Негребенко, Наталія Стьопчкіна, новоукраїнські спортсмени М. Залужний, В. Недяк із Знамянки, І. Карабовський та М. Чижик з Олександрії, які не раз виборювали першість чи були призерами місцевих, обласних і республіканських змагань.

Наприкінці шістдесятих років було тимчасове захоплення новим тоді видом автотранспорту — картингом. Дехто пророочив, що саме картинг буде вибрано на Кіровоградщині основою розвитку автотранспорту, в цьому, мабуть, наше майбутнє. Справді, картингом захопилися тоді багато наших спортсменів, вони брали участь у ряді поєдинків різних масштабів. В автоклубах ДТСААФ, у дитячих спортивних закладах юнаки конструювали та будували власними руками малолітражні автомобілі, так звані гекарті, в потім виступали на них.

1969 року в обласному центрі знову було проведено першість України серед школярів з картингу (IV республіканські змагання).

У ці ж роки — спочатку в Олександрії, потім у Кіровограді — відбулася республіканська першість серед дорослих спортсменів, юнаків і підлітків. У ній брав участь і В. Михальський, він фінішував п'ятим. Непогано виступили юнаки С. Чорномор та В. Бохан, які теж увійшли в перину десятку. Одинадцятим фінішував на машині класу 175 куб. сантиметрів першорозрядник В. Боч-Грінберг. П'ятим був на фініші й А. Іванчук (клас 125 куб. см).

Тільки картингу не судилося стати для кировоградців провідним видом автомобільних змагань. Перевагу було віддано автокросу. Та це не означає, що було забуто всі інші види автотранспорту. Кожному з них, як і раніше, приділяється достатня увага. В обласній ДТСААФ устанавлено непорушне

Закінчення. Початок див. «Молодий комунар» за 1 грудня ц. р.

правило — щороку посылати команди на всі без винятку республіканські автотранспортні змагання. І з кожним роком помітнішим стає успіх кировоградців в автомобільному кросі. Численні шанувальники автотранспорту в обласному центрі мали змогу й самі переконатися в цьому. Адже в останні роки на наших трасах (спочатку на Заводській, а потім

ВІД «ФІГУРКИ» ДО АВТОКРОСУ

Катеринопільській) регулярно проводились великі спортивні поєдинки провідних автомобістів республіки і країни.

Шлях від новачка пройшов теперішній кандидат у майстри спорту, двічі чемпіон України (1971 і 1975 роки), неодноразовий призер республіканських та всесоюзних зустрічей Василь Матвієнко, бригадир водіїв автотранспортного підприємства 10661. Про його вміння поєднувати ударну працю з відповідальними громадськими обов'язками та активною участю в спорті вже не раз повідомляли обласні газети.

Приклад свого колеги наслідував Станіслав Тарасенко, що теж виборов почесне звання чемпіона України з автокросу (1974 рік) і став кандидатом у майстри спорту. Такого ж високого титулу добився цього року, подолавши кандидатський рубіж, Микола Кльова. Вже зовсім близький до них по майстерності неодноразовий призер першості України Олег Марченко.

Всі ці і ряд інших здібних спортсменів є вихованцями тренера Кіровоградської автошколи ДТСААФ Віктора Миколайовича Михальського, який і сам бере активну участь у змаганнях як член збірної області і республіки.

Останнім часом помітно підвищив свою майстерність і Анатолій Усенко. Ще активну участь в автоспорті бере колишній мотоцикліст, один з перших майстрів спорту олександрієць Іван Карабовський.

Та найбільший успіх прийшов до кировоградців цього року. У змаганнях на першість України з автокросу, що відбулась у Кіровограді, наші земляки забрали всі почесні трофеї. Вони знову полетіли собі Кубок ЦК ДТСААФ і здобули ще два кубки — Міністерства автомобільного транспорту республіки (за перемогу серед команд

обласних автотранспортних підприємств УРСР).

До цього треба додати чемпіонську стрічку і золоту медаль Миколи Кльови та срібні медалі Віктора Михальського і Станіслава Тарасенка. Здібності наших спортсменів було не раз переперено і в поєдинках всесоюзного рангу. 1974 року, наприклад, у Кіровограді проходила першість серед колективів ДСТ «Спартак» з автомобільного кросу на приз газети «Труд». Відстоювати честь України в цих змаганнях довірили спортсменам Кіровоградщини. До складу команди тоді входили В. Михальський, С. Стеценко, І. Карабовський і В. Матвієнко. Нелегко було нашим хлопцям на рівних боротися з досвідченими гошниками Москви, Латвії, Естонії. Але вони вистояли і здобули почесне третє командне місце, поступившись лише командам Москви і Радянської Федерації.

П'ятеро кировоградців брали участь у кросових гонках чемпіонату країни 1976 року, що проходив теж у Кіровограді. Троє з них увиходили до складу української команди.

Нинішнього року чемпіонат країни з автокросу проходив в естонському місті Валді. У складі команди України була й четвірка кировоградців. Краще порівняно з іншими земляками показав себе на трасі Анатолій Усенко. Команда України цього разу посіла восьме місце.

В останні роки помітна допомога автотранспортних підприємств і обласного автотранспорту в розвитку автотранспорту організацій ДТСААФ. Дедалі частіше ними проводяться міжобласні змагання за положенням Міністерства України та з власної ініціативи. І це значною мірою сприяє вихованню нових розрядників з автотранспорту, зростанню їхньої майстерності.

Активно включилися у спортивну роботу й чимало автогосподарств Олександрії, Світловодська, Новоукраїнки, деяких районів. Там де комітети ДТСААФ співкуються у своїй роботі з комсомольськими, профспілковими та іншими громадськими організаціями, де вміло використовують допомогу адміністрації автогосподарств, там справи у спорті завжди на висоті.

На жаль, цього не скажеш про Петрівський, Ульяновський, Устимівський і ще декілька районів, в яких автотранспорту не приділяють належної уваги, не готують спортсменів-розрядників, команди цих районів завжди замикають турнірну таблицю з автотранспорту в області, нерідко дістають звичайні нулі.

Про велике військово-прикладне значення автотранспорту, його роль у народному господарстві нагадувати не слід. Але чому не завжди вистачає належної відповідальності у тих, хто тією чи іншою мірою причетний до розвитку автотранспорту?

С. ОЛЕРСЬКИЙ,
ветеран автотранспорту, суддя республіканської категорії.

Наука служить
п'ятиріччю

БІЛОК У ПАКЕТАХ

Установку, яка дає змогу одержувати в чистому вигляді рослинний білок для приготування високопоживних кормів, створили вчені і конструктори Всесоюзного науково-дослідного інституту електрифікації сільськогосподарства. Принцип роботи її нескладний: сік, вижатий з скошеної трави, під впливом високої температури розкладається на складові частини. Білок зсідается, перетворюючись у білу пастообразну масу. Його можна розфасувувати в дрібногабаритну тару, наприклад у пакети, і в суміші з іншими добавками згодовувати тваринам і птиці.

ЗЕМЛЕРОБАМ
ЦІЛИНИ

Складання незвичайного ґрунтообробного знаряддя закінчено на Кам'янечко-Подільському заводі сільгоспмашин (Хмельницька область). Це — комбінація борони з культиватором. Робочими органами тут є не зуб'я, а зігнуті «лапи». Спеціальний пристрій дає змогу регулювати ступінь їх заглиблення в ґрунт. Така борона-культиватор підіриває тонкий верхній шар ґрунту, не порушуючи його структури, повністю знищує бур'яни.

Нове знаряддя розробив почесний академік ВАСНІЛ, двічі Герой Соціалістичної Праці Т. С. Мальцев у співдружності з ростовськими конструкторами. Як показали досліди, воно дає найкращий ефект при обробітку ґрунту в умовах Сибіру, а також цілих земель Казахстану.

МОЛОДША СЕСТРА
„ЯЛИНКИ“

Доільна установка «Ялинка» переживає друге народження. Колектив головного конструкторського бюро по комплексу машин для ферм великої рогатої худоби в Ризі розробив нову «Ялинку». В ній застосовано, наприклад, підігрівання розчину для промивання трубок проводу, що забезпечує чистоту устаткування, а значить і високу якість молока.

Тваринники латвійського колгоспу «Лачплесіс», де проходили випробування нової «Ялинки», дали їй високу оцінку, а державна комісія підтвердила цей відзив, давши установці УДЕ-8А лутівку в життя. Її виробництво починає з наступного року завод «Курганськмаш».

(ТАРС — РАТАУ).

«СІВАЧ» ЗАПРОШУЄ!

ЗАВТРА В ПРИМІЩЕННІ РЕДАКЦІЇ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» (ВУЛ. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36) ВІДБУДЕТЬСЯ ЧЕРГОВЕ ЗАНЯТТЯ МІСЬКОГО МОЛОДІЖНОГО ЛІТСІУЛІ «СІВАЧ». ПОЧАТОК О 16 ГОДИНІ. ЗАПРОШУЮТЬСЯ ВСІ ЛЮБИТЕЛІ ПОРІЗІ.

І ЗНОВУ
ЮНІ

Кіровоград стає одним з центрів огляду підготовки олімпійських резервів. На помості дитячо-юнацької спортивної школи обласного спорткомітету останнім часом кілька разів відбувалися юні бори, гімнасти. Це були змагання республіканського та всесоюзного рангів, в яких брали участь члени й кандидати до збірних команд України.

Ось і знову закінчилась особисто-командна міжобласна першість України з класичної боротьби серед юнаків 1961—1962 років народження. Близько 170 юних богатырів у складі обласних команд спортивних господарств «Авангард», «Колос», «Динамо», «Буревісник», «Спартак» та інших виборювали звання найсильніших.

Коли верстася цей номер газети, поєдинки на борівських килимах ще тривали. Тому про остаточні результати змагань ми повідомимо пізніше. А зараз хочемо відзначити велике врівноваження майже кожного учасника боротьби за перемогу до кінця, не складаючи зброю до останньої секунди навіть перед явно сильнішим суперником.

Показовим щодо цього був поєдинок між важковаговиками — авангардцем Михайлом Атрошенко та представником

«Локомотиву» Віктором Машкіним. На килим вийшли справжні велетні, навіть не вірилося, що їм немає ще й сімнадцяти. Машкін з усіх поглядів переважав свого суперника, і коли закінчився другий трихвилинний період, рахунок брав був 15:1 на користь юного залізничника. Ні у кого не було сумніву в остаточному результаті. Але трапилося несподіване: на перших секундах останнього періоду Атрошенко зумів, як кажуть бори, спіймати Машкіна на приємно і поклати на обидві лопатки. Чиста перемога при явній неадекватності.

Останнього дня змагання найсильніші. Серед них і два кировоградця, вихованці тренера

М. М. Бондаря авангардці Сергій Луненко та Олександр Ковалев. Сергій одержав п'ять чистих перемог, кожного разу не програв і вже до фінальних поєдинків забезпечив собі бронзову нагороду. Олександру трішки не пощастило. Після чотирьох чистих перемог жероб звів його з сідла сильним суперником — Василем Сахновським з Київської спеціалізованої школи-інтернату. У третьому періоді суддя підняв доторну руку киянина. Але Ковалев не втрапив — він продовжував боротьбу серед найсильніших.

М. КАЛЯГІН.
На фото: Адує поєдинки юних богатырів.
Фото В. ЧЕРЕДНІЧЕНКА.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу гостів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 17279.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Тираж 60 600.

Зам. № 516.

Індекс 61197.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, г. Кіровоград.
Газета печатається
на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПОГОДА

Сьогодні вдень передбачається хмарна погода, невеликі сніди, слабка хуртовина. Вітер північно-східний, 7—10 м/сек. на секунду. Температура повітря по області від мінус 0—2 градусів морозу.

4—5 грудня — хмарна погода, місцями значні опади, хуртовина, ожеледь. Вітер південно-західний з переходом на північно-східний, 7—12 м/сек. на секунду. Температура повітря: 4 грудня вночі 0—5 градусів морозу, вдень близько нуля, 5 грудня вночі 4—9, вдень 0—5 градусів морозу.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.